

Publicerad 2010-09-29 18:54 av KajsaBjörk

Fortsättningen på den texten om dubbelhjärtat i min kropp.

Den är ju ganska övertydlig men kan förklara det ändå.

Jag trodde att jag var gravid.

Jag ville innerst inne vara gravid...

Men jag är en instabil, realistisk 18 åring...

Det finns ett liv för oss någon annan gång

Färgen är röd,

rinner ner över lakanen.

Jag har glömt hur liv smakar,

det smakar järn.

Jag har rädsla,

det kommer ut igenom läpparna.

Det var inte menat för dig,

det jag skapade.

Vi målar om våra väggar,

förnyar oss.

Letar på nytt,

efter det vi aldrig vill förlora.

Mitt hjärta,

det växer något inom mig.

Något mer än det vi delar,

något större.

Jag har inte sett henne än,

men jag vet att hon snart spricker ut och målar mig röd.

Det var inte menat för dig,

det jag skapade.

Men du,

du har fått det av mig.

En oövervinnlig gåva med hjärtat inbäddat,

lyckan i en värld.

En dag.

Jag kom hem från skolan eller jobbet eller vad det nu var.

Och du.

En dag.

Och du kastade färg i våran tomma tysta sorgfylla lägenhet.

Du sa:

Det kommer fler chanser för henne.

Hon kommer inte nu,
hon kommer längre fram i livet!

Du sa:

Vår flicka kommer inte nu.

Du gav mig en pensel och vi målade.

Vi målade våra hjärtans tomrum,
flickrummet vi hade skapat blev i en ljusblå nyans.

Vi lämnade henne på vilovägar,
hon är alltid välkommen tillbaka.

Det finns ett liv för henne någon annan gång.

Det finns ett liv för oss någon annan gång.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren KajsaBjörk med Poeter.se id #22807 innehar upphovsrätten